VISPĀRĒJĀS TIESAS SPRIEDUMS (piektā palāta paplašinātā sastāvā)

2015. gada 25. septembrī*

REACH — Akrilamīda apzināšana par vielu, kas rada ļoti lielas bažas — Starpprodukti — Prasība atcelt tiesību aktu — Tieša ietekme — Pieņemamība — Samērīgums — Vienlīdzīga attieksme

Lieta T-268/10 RENV

Polyelectrolyte Producers Group GEIE (PPG) , Brisele (Beļģija),

SNF SAS , Andrezjē-Buteona [*Andrézieux-Bouthéon*] (Francija),

ko pārstāv *R. Cana*, *D. Abrahams* un *E. Mullier*, advokāti,

prasītājas,

pret

Eiropas Ķimikāliju aģentūru (*ECHA*), ko pārstāv *M. Heikkilä*, *W. Broere* un *T. Zbihlej*, pārstāvji, kuriem palīdz *J. Stuyck* un *A.-M. Vandromme*, advokāti,

atbildētāja,

ko atbalsta

Nīderlandes Karaliste, ko pārstāv *B. Koopman*, pārstāve,

un

Eiropas Komisija, ko pārstāv *D. Kukovec*, *E. Manhaeve* un *K. Talabér-Ritz*, pārstāvji,

personas, kas iestājušās lietā,

par prasību atcelt *ECHA* lēmumu, ar kuru akrilamīds (EK Nr. 201-173-7) ir apzināts kā viela, kas atbilst Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada 18. decembra Regulas (EK) Nr. 1907/2006, kas attiecas uz ķimikāliju reģistrēšanu, vērtēšanu, licencēšanu un ierobežošanu (*REACH*) un ar kuru izveido Eiropas Ķimikāliju aģentūru, groza Direktīvu 1999/45/EK un atceļ Padomes Regulu (EEK) Nr. 793/93 un Komisijas Regulu (EK) Nr. 1488/94, kā arī Padomes Direktīvu 76/769/EEK un Komisijas Direktīvu 91/155/EEK, Direktīvu 93/67/EEK, Direktīvu 93/105/EK un Direktīvu 2000/21/EK (OV L 396, 1. lpp.), 57. pantā noteiktajiem kritērijiem atbilstoši šīs regulas 59. pantam.

* Tiesvedības valoda – angļu.

VISPĀRĒJĀ TIESA (piektā palāta paplašinātā sastāvā)

šādā sastāvā: priekšsēdētājs A. Ditrihs [*A. Dittrich*] (referents), tiesneši F. Deuss [*F. Dehousse*], J. Švarcs [*J. Schwarcz*], V. Tomljenoviča [*V. Tomljenović*] un E. M. Kolinss [*A. M. Collins*],

sekretārs L. Gžegorčiks [*L. Grzegorczyk*], administrators,

ņemot vērā rakstveida procesu un 2015. gada 15. aprīļa tiesas sēdi,

pasludina šo spriedumu.

Spriedums

Tiesvedību priekšvēsture

1 Pirmā prasītāja, *Polyelectrolyte Producers Group GEIE (PPG)*, ir Eiropas Ekonomisko interešu grupa, kas dibināta Beļģijā. Tā pārstāv polielektrolītu, poliakrilamīdu un/vai citu polimēru, kuru sastāvā ir akrilamīds, ražotāju un/vai importētāju sabiedrību intereses. Sabiedrības, kuras ir pirmās prasītājas dalībnieces, ir arī akrilamīda lietotājas un akrilamīda vai poliakrilamīda ražotājas un/vai importētājas. Visi Eiropas Savienības akrilamīda ražotāji ir pirmās prasītājas dalībnieki.

2 Otrā prasītāja, *SNF SAS*, ir sabiedrība, kura ir pirmās prasītājas dalībniece. Tās galvenā darbība ir akrilamīda un poliakrilamīda ražošana un to tieša pārdošana tās klientiem. Tās rīcībā ir ražotnes Francijā, Amerikas Savienotajās Valstīs, Ķīnā un Dienvidkorejā.

3 Polielektrolīti ir ūdenī šķīstoši, sintētiski, organiski polimēri, kurus ražo no dažādiem monomēriem, tostarp no akrilamīda. Tos izmanto, piemēram, dzeramā ūdens attīrīšanai, notekūdeņu apstrādei, papīra ražošanai un derīgo minerālu ieguvei.

4 Poliakrilamīds ir polimērs, kas veidojas, polimerizējot monomēra akrilamīdu, kuru visbiežāk izmanto ūdeņu apstrādē, papīra rūpniecībā, kalnrūpniecībā, naftas rūpniecībā, lauksaimniecībā, kā piedevu tekstilrūpniecībā un kosmētisko un ķermeņa kopšanas izstrādājumu ražošanā.

5 Nīderlandes Karaliste 2009. gada 25. augustā iesniedza Eiropas Ķimikāliju aģentūrai (*ECHA*) dokumentāciju, kuru tā bija izstrādājusi saistībā ar akrilamīda apzināšanu kā vielu, kas atbilst kritērijiem, kuri minēti 57. panta a) un b) punktā Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada 18. decembra Regulā (EK) Nr. 1907/2006, kas attiecas uz ķimikāliju reģistrēšanu, vērtēšanu, licencēšanu un ierobežošanu (*REACH*) un ar kuru izveido Eiropas Ķimikāliju aģentūru, groza Direktīvu 1999/45/EK un atceļ Padomes Regulu (EEK) Nr. 793/93 un Komisijas Regulu (EK) Nr. 1488/94, kā arī Padomes Direktīvu 76/769/EEK un Komisijas Direktīvu 91/155/EEK, Direktīvu 93/67/EEK, Direktīvu 93/105/EK un Direktīvu 2000/21/EK (OV L 396, 1. lpp.), kas vēlāk grozīta ar Eiropas Parlamenta un Padomes 2008. gada 16. decembra Regulu (EK) Nr. 1272/2008 par vielu un maisījumu klasificēšanu, marķēšanu un iepakošanu un ar ko groza un atceļ Direktīvas 67/548/EEK un 1999/45/EK (OV L 353, 1. lpp.), atsaucoties uz to, ka Regulas Nr. 1272/2008 VI pielikuma 3. daļā akrilamīds ir klasificēts kā 2. kategorijas kancerogēna viela un 2. kategorijas mutagēna viela. *ECHA* 2009. gada 31. augustā savā tīmekļa vietnē publicēja atzinumu, aicinot ieinteresētās personas iesniegt savus apsvērumus par dokumentāciju, kas sagatavota par akrilamīdu. Tajā pašā dienā *ECHA* uzaicināja arī citu dalībvalstu kompetentās iestādes iesniegt savus apsvērumus šajā jautājumā.

6 Pēc tam, kad tika saņemti apsvērumi par attiecīgo dokumentāciju, it īpaši no pirmās prasītājas, un Nīderlandes Karalistes atbildes uz šiem apsvērumiem, *ECHA* nosūtīja dokumentāciju savai Dalībvalstu komitejai, kura 2009. gada 27. novembrī panāca vienprātīgu vienošanos par akrilamīda apzināšanu par vielu, kas rada ļoti lielas bažas, pamatojoties uz to, ka akrilamīds atbilst Regulas Nr. 1907/2006 57. panta a) un b) punktā minētajiem kritērijiem.

7 *ECHA* izpilddirektors 2009. gada 22. decembrī pieņēma Lēmumu ED/68/2009 par akrilamīda iekļaušanu kandidātvielu sarakstā 2010. gada 13. janvārī, lai ar laiku iekļautu šīs vielas Regulas Nr. 1907/2006 XIV pielikumā (turpmāk tekstā – "kandidātvielu saraksts").

8 Pēc tam, kad otrā prasītāja bija iesniegusi pieteikumu par pagaidu noregulējumu lietā T-1/10 R, ar Vispārējās tiesas priekšsēdētāja 2010. gada 11. janvāra rīkojumu *ECHA* lēmuma, saskaņā ar kuru akrilamīds ticis apzināts kā viela, kas atbilst Regulas Nr. 1907/2006 57. pantā paredzētajiem kritērijiem saskaņā ar šās regulas 59. pantu, izpilde tika apturēta līdz brīdim, kad tiks pieņemts rīkojums par pagaidu noregulējuma procedūras izbeigšanu. Pēc šā rīkojuma izdošanas *ECHA* atlika akrilamīda iekļaušanu kandidātvielu sarakstā.

9 Ar 2010. gada 26. marta rīkojumu *PPG* un *SNF/ECHA* (T-1/10 R, EU:T:2010:128) otrās prasītājas pieteikums par pagaidu noregulējumu tika noraidīts.

10 *ECHA* 2010. gada 30. martā publicēja kandidātvielu sarakstu, kurā bija iekļauts arī akrilamīds.

Tiesvedība Vispārējā tiesā un Tiesā un lietas dalībnieku prasījumi

11 Ar prasības pieteikumu, kas Vispārējās tiesas kancelejā iesniegts 2010. gada 10. jūnijā, prasītājas cēla prasību atcelt *ECHA* lēmumu, ar kuru akrilamīds apzināts kā viela, kas atbilst Regulas Nr. 1907/2006 57. pantā noteiktajiem kritērijiem, un iekļauts kandidātvielu sarakstā atbilstoši šīs regulas 59. pantam (turpmāk tekstā – "apstrīdētais lēmums").

12 Ar vēstulēm, kas Vispārējās tiesas kancelejā reģistrētas attiecīgi 2010. gada 19. un 25. novembrī, Nīderlandes Karaliste un Eiropas Komisija lūdza atļauju iestāties lietā *ECHA* prasījumu atbalstam. Pēc tam, kad bija uzklausīti galvenie lietas dalībnieki, ar 2011. gada 10. janvāra rīkojumu šie lūgumi tika apmierināti.

13 Ar 2011. gada 21. septembra rīkojumu *PPG* un *SNF/ECHA* (T-268/10, Krājums, EU:T:2011:508) Vispārējā tiesa (septītā palāta paplašinātā sastāvā) noraidīja prasību kā nepieņemamu.

14 Ar prasības pieteikumu, kas Tiesas kancelejā iesniegts 2011. gada 30. novembrī, prasītājas iesniedza apelācijas sūdzību par rīkojumu *PPG* un *SNF/ECHA*, minēts 13. punktā (EU:T:2011:508).

15 Ar 2013. gada 26. septembra spriedumu *PPG* un *SNF/ECHA* (C-625/11 P, Krājums, turpmāk tekstā – "apelācijas instances spriedums", EU:C:2013:594) Tiesa atcēla rīkojumu *PPG* un *SNF/ECHA*, minēts 13. punktā (EU:T:2011:508). Tiesa, ņemot vērā Vispārējās tiesas Reglamenta 102. panta 1. punktā paredzēto noteikumu, saskaņā ar kuru prasības celšanas termiņš sākas no 14 dienas beigām pēc apstrīdētā lēmuma publicēšanas dienas, kas ir attiecināms tikai uz *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* publicētajiem tiesību aktiem, nevis uz internetā publicētajiem tiesību aktiem, atzina, ka Vispārējā tiesa ir pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā, nospriežot, ka prasība tikusi celta novēloti (apelācijas instances sprieduma 37. punkts).

16 Tā kā tiesvedības stadija neļāva izlemt lietu, Tiesa nodeva to atpakaļ Vispārējai tiesai un atlika lēmuma par tiesāšanās izdevumiem pieņemšanu.

17 Lieta atbilstoši 1991. gada 2. maija Reglamenta 118. panta 1. punktam tika nodota Vispārējās tiesas piektajai palātai paplašinātā sastāvā.

18 Tā kā apelācijas instances sprieduma pasludināšanas brīdī rakstveida process vēl nebija pabeigts, Vispārējā tiesa (piektā palāta paplašinātā sastāvā) atbilstoši 1991. gada 2. maija Reglamenta 119. panta 2. punktam ar 2013. gada 24. oktobra lēmumu lūdza *ECHA* iesniegt iebildumu rakstu.

19 Ar dokumentu, kas Vispārējās tiesas kancelejā iesniegts 2013. gada 5. decembrī, *ECHA* saskaņā ar 1991. gada 2. maija Reglamenta 114. panta 1. punktu izvirzīja iebildi par nepieņemamību.

20 Ar Vispārējās tiesas (piektā palāta paplašinātā sastāvā) 2014. gada 17. jūnija rīkojumu iebilde par nepieņemamību tika apvienota ar lietas izskatīšanu pēc būtības un lēmuma par tiesāšanās izdevumiem pieņemšana tika atlikta.

21 Nīderlandes Karaliste 2014. gada 16. septembrī iesniedza savu iestāšanās rakstu. Ar dokumentiem, kas Vispārējās tiesas kancelejā iesniegti 2014. gada 10. novembrī, *ECHA* un prasītājas iesniedza savus apsvērumus par šo iestāšanās rakstu.

22 Komisija savu iestāšanās rakstu iesniedza 2014. gada 17. septembrī. Ar dokumentu, kas Vispārējās tiesas kancelejā iesniegts 2014. gada 10. novembrī, *ECHA* iesniedza savus apsvērumus par šo iestāšanās rakstu. Prasītājas neiesniedza apsvērumus par šo iestāšanās rakstu.

23 Pēc tiesneša referenta ziņojuma Vispārējā tiesa (piektā palāta paplašinātā sastāvā) nolēma sākt mutvārdu procesu.

24 1991. gada 2. maija Reglamenta 64. pantā paredzēto procesa organizatorisko pasākumu ietvaros Vispārējā tiesa aicināja, pirmkārt, *ECHA* iesniegt dokumentus un, otrkārt, visus lietas dalībniekus atbildēt uz atsevišķiem jautājumiem. Lietas dalībnieki izpildīja šos lūgumus noteiktajā termiņā.

25 Vispārējā tiesa 2015. gada 15. aprīļa tiesas sēdē uzklausīja lietas dalībnieku mutvārdu paskaidrojumus un to atbildes uz tās uzdotajiem jautājumiem.

26 Prasītāju prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

— atzīt prasību par pieņemamu un pamatotu;

— atcelt apstrīdēto lēmumu;

— piespriest *ECHA* atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

27 *ECHA*, Nīderlandes Karalistes un Komisijas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

— noraidīt prasību kā nepieņemamu vai, pakārtoti, kā nepamatotu;

— piespriest prasītājām atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Juridiskais pamatojums

28 Pirms lietas dalībnieku pamatu un argumentu attiecībā uz lietas būtību izvērtēšanas ir jāizskata *ECHA* iebilde par nepieņemamību.

Par pieņemamību

29 Savas iebildes par nepieņemamību pamatojumam *ECHA*, kuru atbalsta Nīderlandes Karaliste un Komisija, ir izvirzījusi vienu iebildi par nepieņemamību, kas attiecas uz prasītāju tieša skāruma neesamību.

30 Saskaņā ar LESD 263. panta ceturto daļu jebkura fiziska vai juridiska persona saskaņā ar minētā panta pirmajā un otrajā daļā paredzētajiem nosacījumiem var celt prasību par tiesību aktu, kas adresēts šai personai vai kas viņu skar tieši un individuāli, un par reglamentējošu aktu, kas viņu skar tieši, bet nav saistīts ar īstenošanas pasākumiem.

31 Šajā lietā ir skaidrs, ka apstrīdētais lēmums nav adresēts prasītājām, kuras tādējādi nav šī tiesību akta adresātes. Šādā situācijā saskaņā ar LESD 263. panta ceturto daļu prasītājas var celt prasību atcelt minēto aktu tikai tad, ja tas prasītājas ir skāris tieši.

32 Saistībā ar pirmās prasītājas prasības pieņemamību ir jāatgādina, ka jau ir ticis nospriests, ka apvienība, kuras pienākums ir aizstāvēt tās dalībnieku kolektīvās intereses, var celt prasību atcelt tiesību aktu tikai tad, ja uzņēmumiem, kurus tā pārstāv, vai kādam no tiem ir tiesības celt prasību individuāli vai ja tā var pamatoties uz personiskām interesēm (šajā ziņā skat. spriedumu, 2006. gada 22. jūnijs, *Belgique* un *Forum* 187/Komisija, C-182/03 un C-217/03, Krājums, EU:C:2006:416, 56. punkts un tajā minētā judikatūra). Šis risinājums ir izmantojams arī Eiropas Ekonomisko interešu grupas gadījumā, kas, tāpat ka pirmā prasītāja, ir tikusi izveidota, lai pārstāvētu kādas uzņēmumu kategorijas intereses (skat. rīkojumu, 2014. gada 24. jūnijs, *PPG* un *SNF/ECHA*, T-1/10 RENV, EU:T:2014:616, 30. punkts un tajā minētā judikatūra).

33 Šajā lietā pirmā prasītāja nav izvirzījusi nekādus pierādījumus, ar kuriem būtu iespējams pierādīt, ka ir tikušas tieši skartas tās personiskās intereses. Pat pieņemot, ka tai ir jāorganizē un jākoordinē saskaņota pieeja attiecībā uz no Regulas Nr. 1907/2006 izrietošajiem pienākumiem, tā tādējādi neaizstāv savas personiskās intereses, bet gan tās dalībnieku intereses. Līdz ar to pirmā prasītāja var celt prasību atcelt tiesību aktu tikai tad, ja tās dalībniekus vai dažus no tiem, kā, piemēram, otro prasītāju, apstrīdētais lēmums ir skāris tieši.

34 Attiecībā uz tiešu skaršanu pastāvīgajā judikatūrā ir paredzēts, ka šis nosacījums nozīmē, ka apstrīdētais pasākums, pirmkārt, tieši ietekmē subjekta tiesisko stāvokli un, otrkārt, nepieļauj nekādu novērtējuma brīvību adresātiem šī pasākuma īstenošanai, kas ir pavisam automātiska un izriet tikai no Savienības tiesiskā regulējuma, nepiemērojot citus starpnoteikumus (spriedumi, 1998. gada 5. maijs, *Dreyfus* /Komisija, C-386/96 P, Krājums, EU:C:1998:193, 43. punkts; 2004. gada 29. jūnijs, *Front national* /Parlaments, C-486/01 P, Krājums, EU:C:2004:394, 34. punkts, un 2009. gada 10. septembris, Komisija/*Ente per le Ville vesuviane* un *Ente per le Ville vesuviane*/Komisija, C-445/07 P un C-455/07 P, Krājums, EU:C:2009:529, 45. punkts).

35 Prasītājas norāda, ka apstrīdētais lēmums ir tās skāris tieši, jo pirmās prasītājas dalībnieku un otrās prasītājas tiesiskais stāvoklis esot skarts, ņemot vērā tostarp Regulas Nr. 1907/2006 31. panta 9. punkta a) apakšpunktā paredzētos pienākumus. Tā kā akrilamīds ir ticis apzināts kā viela, kas rada ļoti lielas bažas, pirmās prasītājas dalībniekiem un otrajai prasītājai esot jāatjauno drošības datu lapa attiecībā uz akrilamīdu atbilstoši iepriekš minētajai tiesību normai.

36 Jānorāda, ka saskaņā ar Regulas Nr. 1907/2006 31. panta 1. punkta a) apakšpunktu vielas vai maisījuma piegādātājiem ir jānodrošina to saņēmēji ar drošības datu lapu, ja viela atbilst kritērijiem, lai to klasificētu kā bīstamu saskaņā ar Regulu Nr. 1272/2008. Regulas Nr. 1907/2006 31. panta 9. punkta a) apakšpunktā šajā ziņā ir noteikts, ka piegādātāji bez kavēšanās atjaunina šo drošības datu lapu, līdzko kļūst pieejama jauna informācija, kas var ietekmēt riska pārvaldības pasākumus, vai jauna informācija par bīstamību.

37 Šajā lietā netiek apstrīdēts, ka pirmās prasītājas dalībniekiem un otrajai prasītājai bija jānodrošina akrilamīda saņēmēji ar drošības datu lapu, jo šī viela atbilda kritērijiem, lai to klasificētu kā bīstamu saskaņā ar Regulu Nr. 1272/2008. Akrilamīds tostarp tika klasificēts kā viena no 2. kategorijas kancerogēnām vielām un 2. kategorijas mutagēnām vielām (skat. šī sprieduma 5. punktu).

38 Turpretī tiek apstrīdēts, ka akrilamīda apzināšana par vielu, kas rada ļoti lielas bažas, saskaņā ar Regulas Nr. 1907/2006 59. pantā paredzēto procedūru atbilstoši šīs regulas 57. panta a) un b) punktam ir jauna informācija minētās regulas 31. panta 9. punkta a) apakšpunkta izpratnē – kā to apgalvo prasītājas –, kas nosaka pildīt šajā noteikumā paredzēto pienākumu, proti, atjaunināt drošības datu lapu, un tādējādi apstrīdētais lēmums tieši ietekmē pirmās prasītājas dalībnieku un otrās prasītājas tiesisko stāvokli.

39 Attiecībā uz drošības datu lapu Regulas Nr. 1907/2006 31. panta 1. punktā ir noteikts, ka tā ir jāizveido, ievērojot minētās regulas II pielikuma prasības. Šajā pielikumā ir iekļautas prasības, kuras piegādātājiem ir jāizpilda, sagatavojot drošības datu lapu, kas saskaņā ar Regulas Nr. 1907/2006 31. pantu ir paredzēta vielai. Drošības datu lapai ir jāļauj lietotājiem veikt vajadzīgos darba ņēmēju drošuma un cilvēku veselības aizsardzības pasākumus darba vietā, kā arī vides aizsardzības pasākumus.

40 Prasītājas uzskata, ka akrilamīda apzināšana par vielu, kas rada ļoti lielas bažas, saskaņā ar Regulas Nr. 1907/2006 59. pantā paredzēto procedūru, pamatojoties uz to, ka šī viela atbilst šīs regulas 57. panta a) un b) punktā minētajiem kritērijiem, ir jauna informācija, kas tostarp ir saistīta ar šīs pašas regulas, kurā grozījumi izdarīti ar Komisijas 2010. gada 20. maija Regulu (ES) Nr. 453/2010, ar ko groza Regulu Nr. 1907/2006 (OV L 133, 1. lpp.), 31. panta 6. punkta 15) apakšpunktu, kurš attiecas uz reglamentatīvu informāciju.

41 Runājot par Regulas Nr. 1907/2006, kurā grozījumi izdarīti ar Regulu Nr. 453/2010, 31. panta 6. punkta 15) apakšpunktu, saskaņā ar šīs regulas II pielikuma A daļas 15. punktu šī drošības datu lapas sadaļa attiecas uz citu reglamentatīvu informāciju par būtību, kura vēl nav tikusi norādīta šajā lapā. Atbilstoši minētās regulas II pielikuma A daļas 15.1. punktam, pirmkārt, ir jānorāda attiecīgā informācija par Savienības drošības, veselības jomas un vides noteikumiem, piemēram, *Seveso* kategoriju un Padomes 1996. gada 9. decembra Direktīvas 96/82/EK par tādu smagu nelaimes gadījumu briesmu pārzināšanu, kuros iesaistītas bīstamas vielas (OV 1997, L 10, 13. lpp.), I pielikumā minētajām vielām, vai valsts informācija par vielas vai maisījuma regulējuma statusu, tostarp maisījuma sastāvā esošajām vielām, to papildinot ar padomiem, kā jārīkojas saskaņā ar minētajiem noteikumiem. Otrkārt, ja uz vielu vai maisījumu, par ko tiek izdota drošības datu lapa, attiecas īpaši Savienības noteikumi saistībā ar cilvēku veselības vai vides aizsardzību, piemēram, saskaņā ar Regulas Nr. 1907/2006 VII sadaļu piešķirtas atļaujas vai saskaņā ar šīs pašas regulas VIII sadaļu noteikti ierobežojumi, šādi noteikumi ir jānorāda.

42 Jānorāda, ka *ECHA* lēmums saskaņā ar Regulas Nr. 1907/2006 59. pantā paredzēto procedūru ir Savienības drošības, veselības jomas un vides noteikums par kādas vielas reglamentatīvo statusu. Ar šo lēmumu kāda viela ir tikusi apzināta kā viela, kas rada ļoti lielas bažas un kas var tikt iekļauta šīs regulas XIV pielikumā, kurā ir ietverts to vielu saraksts, uz ko attiecas licencēšana. Tādējādi šādas vielas vai maisījuma, kas satur šādu vielu, piegādātājam ir jānorāda šī apzināšana drošības datu lapā un jāinformē par pienākumiem, kuri ir saņēmējiem šīs apzināšanas dēļ, it īpaši par pienākumiem sniegt informāciju saskaņā ar Regulas Nr. 1907/2006 7. un 33. pantu. Līdz ar to kādas vielas apzināšana par vielu, kas rada ļoti lielas bažas, atbilstoši Regulas Nr. 1907/2006 59. pantā minētajai procedūrai, pamatojoties uz to, ka šī viela atbilst šīs regulas 57. panta a) un b) punktā minētajiem kritērijiem, ir jauna informācija, kas minētās vielas piegādātājiem var likt atjaunot attiecīgo drošības datu lapu.

43 No tā izriet, ka *ECHA* lēmums apzināt kādu vielu par vielu, kas rada ļoti lielas bažas, saskaņā ar Regulas Nr. 1907/2006 59. pantā paredzēto procedūru var tieši ietekmēt šīs vielas piegādātāju tiesisko stāvokli tajā paredzētā pienākuma dēļ.

44 Šajā lietā šo secinājumu neietekmē nedz tas, ka prasības pieteikuma iesniegšanas 2010. gada 10. jūnijā brīdī, kas ir brīdis, kad ir jāizvērtē prasības pieņemamības nosacījumi (skat. rīkojumu, 2010. gada 7. septembris, *Etimine* un *Etiproducts*/Komisija, T-539/08, Krājums, EU:T:2010:354, 76. punkts un tajā minētā judikatūra), Regula Nr. 453/2010 vēl nebija stājusies spēkā, nedz arī tas, ka prasītāju ieskatā akrilamīds ir viela, kas ir reģistrēta un tiek izmantota tikai kā starpprodukts.

45 Pirmkārt, attiecībā uz to, ka prasības pieteikuma iesniegšanas 2010. gada 10. jūnijā brīdī Regula Nr. 453/2010 vēl nebija stājusies spēkā, ir tiesa, ka saskaņā ar šīs regulas 3. pantu šī regula stājās spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas *Oficiālajā Vēstnesī*. Tā kā šī regula *Oficiālajā Vēstnesī* tika publicēta 2010. gada 31. maijā, tā tādējādi stājās spēkā 2010. gada 20. jūnijā. Tomēr iespēja, ka Regula Nr. 453/2010 varētu nestāties spēkā pēc tās pieņemšanas 2010. gada 20. maijā un tās publicēšanas *Oficiālajā Vēstnesī*, prasības pieteikuma iesniegšanas brīdī bija tikai teorētiska (šajā ziņā skat. spriedumu, 1985. gada 17. janvāris, *Piraiki-Patraiki* u.c./Komisija, 11/82, Krājums, EU:C:1985:18, 9. punkts).

46 Šajā ziņā ir jānoraida *ECHA* argumentācija, tai atsaucoties uz rīkojuma *Etimine* un *Etiproducts* /Komisija, minēts 44. punktā (EU:T:2010:354), 76. punktu, saskaņā ar kuru jautājums par prasības pieņemamību ir jārisina, pamatojoties uz noteikumiem, kuri bija spēkā prasības celšanas dienā. Šajā lietā runa nav par to normu piemērojamību laikā, kuras nosaka prasības atcelt tiesību aktu, ko Savienības tiesā ir cēlis indivīds, pieņemamības nosacījumus. Regula Nr. 453/2010 ir materiālo tiesību normu sastāvdaļa.

47 Attiecībā uz to, ka Regulas Nr. 1907/2006 II pielikums atbilstoši Regulas Nr.°453/2010 1. pantam ir ticis grozīts tikai no 2010. gada 1. decembra, pietiek norādīt, ka tas, ka tiesību akta iedarbība īstenojas tikai šajā pašā tiesību aktā noteiktā vēlākā datumā, nav šķērslis tam, ka šim tiesību aktam uz personu varētu būt tieša ietekme (šajā ziņā skat. rīkojumu, 2005. gada 11. jūlijs, *Bonino* u.c./Parlaments un Padome, T-40/04, Krājums, EU:T:2005:279, 46. un 47. punkts).

48 Otrkārt, attiecībā uz to, ka prasītāju ieskatā akrilamīds ir viela, kas ir reģistrēta un tiek izmantota tikai kā starpprodukts, ir jānorāda, ka atbilstoši Regulas Nr. 1907/2006 2. panta 1. punkta c) apakšpunktam šo regulu nepiemēro neizolētiem starpproduktiem un ka atbilstoši šīs regulas 2. panta 8. punkta b) apakšpunktam uz izolētiem starpproduktiem neattiecas šīs regulas VII sadaļa, kas attiecas uz licencēšanu un kuras sastāvdaļa ir vielas apzināšanas par vielu, kas rada ļoti lielas bažas, procedūra.

49 Šajā lietā nav jāizvērtē jautājums, vai atbilstoši šiem noteikumiem prasītājas ir atbrīvotas no Regulas Nr. 1907/2006 31. panta 9. punkta a) apakšpunktā paredzētajiem informēšanas pienākumiem, jo katrā ziņā prasības pieteikuma iesniegšanas laikā pirmās prasītājas dalībnieku un otrās prasītājas piegādātais akrilamīds netika izmantots tikai un vienīgi kā starpprodukts.

50 Saskaņā ar Regulas Nr. 1907/2006 3. panta 15. punktā paredzēto definīciju starpprodukts ir viela, ko ražo ķīmiskai pārstrādei, un pārstrādē šo vielu izmanto vai patērē, lai pārveidotu citā vielā (turpmāk tekstā – "sintēze"). Saskaņā ar šīs pašas regulas 3. panta 15. punkta a) apakšpunktu neizolēts starpprodukts ir starpprodukts, ko sintezējot apzināti neizvada no iekārtas (izņēmums – lai ņemtu paraugu), kurā notiek sintēze. Šīs regulas 3. panta 15. punkta b) un c) apakšpunktā ir ietverta ražotnē izolēta starpprodukta un transportēta izolēta starpprodukta definīcijas. Pirmais minētais ir starpprodukts, kas neatbilst neizolēta starpprodukta kritērijiem, un, ja starpprodukta ražošana un citas(-u) vielas(-u) sintēze no šī starpprodukta notiek tajā pašā ražotnē, bet to veic viena vai vairākas juridiskas personas. Otrais minētais ir starpprodukts, kas neatbilst neizolēta starpprodukta kritērijiem un ko transportē no vienas ražotnes uz citu vai arī ko viena ražotne piegādā citām.

51 Ir tiesa, ka no dokumentācijas, ko attiecībā uz akrilamīdu ir izstrādājusi Nīderlandes Karaliste, 1.1. punkta, kurš attiecas uz "informāciju par iedarbību", izriet, ka 99,9 % akrilamīda tiek izmantoti kā starpprodukts. Tomēr šajā punktā pamatoti ir precizēts, ka pastāv arī citi izmantošanas veidi būvjavas produktu reaģenta veidā un elektroforēzes gēlu uz poliakrilamīda bāzes pagatavošanai uz vietas.

52 Pirmkārt, runājot par akrilamīda izmantošanu būvjavas produktos, tas tostarp tiek izmantots ūdens infiltrācijas novēršanai, betona būvju remontam un kapilāra mitruma pieauguma novēršanai (spriedums, 2013. gada 1. februāris, *Polyelectrolyte Producers Group* u.c./Komisija, T-368/11, EU:T:2013:53, 2. punkts). No šīs izmantošanas apraksta, kas ir ietverts iepriekš minētajā Nīderlandes Karalistes sagatavotās dokumentācijas attiecībā uz akrilamīdu 1.1. punktā un kas prasītāju ieskatā ir pareizs, izriet, ka, kad būvjavas uz akrilamīda bāzes reaģents polimerizējas vai sarec, tas pārtop cietā gēlā, kurš ir ūdensnecaurlaidīgs.

53 Prasītājas norāda, ka šis process pierāda, ka akrilamīds tiek izmantots kā starpprodukts atbilstoši Regulas Nr. 1907/2006 3. panta 15. punktā paredzētajai definīcijai. Akrilamīds tiekot izgatavots vai importēts ar mērķi patērēt vai izmantot to citas vielas, proti, ūdensnecaurlaidīga polimēra, sintēzei. Polimērs minētās regulas 3. panta 5. punktā esot definēts kā viela.

54 Šai argumentācijai nevar piekrist. Atbilstoši Regulas Nr. 1907/2006 3. panta 15. punktā paredzētajai definīcijai starpprodukts ir viela, ko ražo ķīmiskai pārstrādei, un pārstrādē šo vielu izmanto vai patērē, lai pārveidotu citā vielā. Šajā lietā ir tiesa, ka būvjavas uz akrilamīda bāzes reaģents tiek izmantots citas vielas izgatavošanā, kur tas pats tiek pārveidots šajā citā vielā, proti, polimērā. Tomēr, kā ir apstiprinājusi *ECHA*, pats akrilamīds netiek izmantots sintēzes nolūkos Regulas Nr. 1907/2006 3. panta 15. punktā paredzētās definīcijas izpratnē. Tas netiek izmantots ar mērķi izgatavot šo otru vielu, ciktāl ķīmiskā procesa pamatmērķis ir būvjavas funkcijas īstenošana, kas notiek brīdī, kad būvjavas uz akrilamīda bāzes reaģents tiek polimerizēts. Polimerizējoties tas pārveidojas cietā gēlā, kas ir ūdensnecaurlaidīgs, izmantojot to būvjavas iestrādes darbos. Akrilamīda izmantošana būvjavas reaģenta veidā tādējādi nav starpposma izmantošana, bet gan vielas galīga izmantošana.

55 Šo secinājumu turklāt apstiprina "starpproduktu definīcija, par kuru 2010. gada 4. maijā vienojās Komisija, dalībvalstis un *ECHA*". Saskaņā ar šīs definīcijas 4. punktu, kurš attiecas uz vielas rūpniecisku galīgo izlietošanu, kas nav citas vielas kā tādas ražošana, ja A vielu izmanto pats ražotājs vai pakārtotais lietotājs un tā ķīmiski reaģē procesā, kas nav citas vielas ražošana, A viela nevar būt starpprodukts. Tāpat šajā punktā ir paredzēts, ka, kad ķīmiskā procesa galvenais mērķis nav citas vielas ražošana, bet drīzāk citas funkcijas veikšana, konkrētas īpašības vai ķīmiskas reakcijas kā neatņemamas izstrādājumu izgatavošanas procesa sastāvdaļas nodrošināšana, šajā darbībā izmantotās vielas nav uzskatāmas par starpproduktiem Regulas Nr. 1907/2006 izpratnē. Šie apsvērumi ir atspoguļoti arī šīs definīcijas 2. punktā, kurā ir ietverta starpprodukta definīcijas analīze Regulas Nr. 1907/2006 3. panta 15. punkta izpratnē.

56 Otrkārt, attiecībā uz akrilamīda izmantošanu elektroforēzes gēlu uz poliakrilamīda bāzes pagatavošanai uz vietas no Nīderlandes Karalistes sagatavotās dokumentācijas attiecībā uz akrilamīdu 1.1. punkta, kurš attiecas uz "informāciju par iedarbību", izriet, ka šādi gēli ir tikuši izmantoti kā izpētes līdzekļi nukleīnskābes atdalīšanai pētījumu centros, universitātēs un slimnīcās.

57 Prasītājas norāda, ka akrilamīda izmantošana elektroforēzes gēlu uz poliakrilamīda bāzes pagatavošanai ir starpposma izmantošana, jo akrilamīds tiekot pārvērsts citā vielā, proti, gēlā, kurš ir polimērs.

58 Kā ir apstiprinājusi *ECHA*, ja netiek precizēts konteksts, kādā notiek ķīmiskā reakcija, kuras rezultātā tiek radīti poliakrilamīda gēli, ar šādu argumentāciju nav pietiekami, lai konstatētu, ka akrilamīds elektroforēzes gēlu izgatavošanā ir ticis izmantots tikai un vienīgi kā starpprodukts. Jau ir ticis konstatēts (skat. šī sprieduma 54. un 55. punktu), ka akrilamīds ir starpprodukts, ja šī viela tiek izmantota sintēzes veikšanai. Kā ir apgalvojusi *ECHA*, tā tas tostarp nav saistībā ar akrilamīda izmantošanu manuāli izgatavoto poliakrilamīda gēlu veidņu sagatavošanā. Veidņu sagatavošanas, kas ir viens no elektroforēzes protokola posmiem, pamatā esošais nolūks nav poliakrilamīda izgatavošana, bet gan molekulu analītiska atdalīšana ar elektroforēzes palīdzību.

59 Treškārt, attiecībā uz prasītāju argumentu, saskaņā ar kuru trīs akrilamīda reģistrācijas dokumentācijās, kas ir ietvertas *ECHA* reģistrēto vielu datubāzē, visas šīs vielas ir identificētas kā starpprodukti, ir jānorāda, ka saskaņā ar Regulas Nr. 1907/2006 20. panta 2. punkta pirmo daļu *ECHA* pārbauda katras reģistrācijas lietas pilnību, kas tomēr neietver iesniegto datu vai pamatojumu kvalitātes vai atbilstības pārbaudi. Turklāt no šīs regulas 6. panta 1. punkta izriet, ka, ja vien šajā regulā nav paredzēts citādi, visi kādas vielas ražotāji vai importētāji, kas gadā veic vielas vai viena vai vairāku tās preparātu ražošanu vai importēšanu 1 tonnas vai lielākā apjomā, iesniedz *ECHA* reģistrācijas pieteikumu. Līdz ar to nav izslēgts, ka atsevišķi ražotāji vai importētāji nereģistrē akrilamīdu, jo tie to izmanto mazākos daudzumos. Tas, ka pastāv tikai akrilamīda kā starpprodukta reģistrācijas dokumentācija, tādējādi nenozīmē, ka šī viela tiek izmantota tikai un vienīgi kā starpprodukts.

60 Ņemot vērā iepriekš minēto, apstrīdētais lēmums, ievērojot Regulas Nr. 1907/2006 31. panta 9. punkta a) apakšpunktā paredzēto informēšanas pienākumu, tieši skar prasītājas. Tādējādi iebilde par nepieņemamību ir jānoraida.

61 Līdz ar to, tā kā pārējie pieņemamības nosacījumi ir izpildīti – ko lietas dalībnieki turklāt nav apstrīdējuši –, prasība ir pieņemama.

Par lietas būtību

62 Prasības pamatojumam prasītājas ir izvirzījušas četrus pamatus, kas attiecas, pirmkārt, uz Regulas Nr. 1907/2006 2. panta 8. punkta b) apakšpunkta un 59. panta pārkāpumu, otrkārt, uz acīmredzamu kļūdu vērtējumā, treškārt, uz samērīguma principa pārkāpumu un, ceturtkārt, uz vienlīdzīgas attieksmes principa pārkāpumu.

Par pirmo pamatu, kas attiecas uz Regulas Nr. 1907/2006 2. panta 8. punkta b) apakšpunkta un 59. panta pārkāpumu

63 Prasītājas norāda, ka, apzinot akrilamīdu kā vielu, kas rada ļoti lielas bažas, *ECHA* ir pārkāpusi Regulas Nr. 1907/2006 2. panta 8. punkta b) apakšpunktu un 59. pantu, jo akrilamīds esot viela, kas ir reģistrēta un tiek izmantota tikai un vienīgi kā starpprodukts, un uz to tādējādi neesot attiecināma šīs regulas VII sadaļa. Tās uzskata, ka Regulas Nr. 1907/2006 59. pantā paredzētajā procedūrā bija iesniegti tikai pierādījumi, kas apstiprina, ka akrilamīds ir starpprodukts. Tā tas esot tostarp šīs vielas izmantošanas būvjavas produktos un elektroforēzes gēlu izgatavošanā gadījumos, kas ir vienīgie, uz kuriem savā dokumentācijā attiecībā uz akrilamīdu ir norādījusi Nīderlandes Karaliste kā uz šīs vielas izmantošanas kā tādas, nevis kā starpproduktu piemēriem.

64 Jānorāda, ka apstrīdētajā lēmumā akrilamīds tika apzināts kā viela, kas rada ļoti lielas bažas, atbilstoši Regulas Nr. 1907/2006 59. pantā paredzētajai procedūrai. Šī procedūra ir šīs regulas VII sadaļā paredzētās licencēšanas procedūras sastāvdaļa. Atbilstoši minētās regulas 2. panta 8. punkta b) apakšpunktam uz ražotnē uz vietas izolētiem starpproduktiem un transportētiem izolētiem starpproduktiem šī sadaļa neattiecas. Līdz ar to ir jāpārbauda, vai, ņemot vērā šo atbrīvojumu, apstrīdētais lēmums ir prettiesisks, ciktāl ar to akrilamīds ir ticis apzināts kā viela, kas rada ļoti lielas bažas.

65 Pirmkārt, ir jānorāda, ka Regulas Nr. 1907/2006 59. pantā paredzētā procedūra attiecas uz vielu apzināšanu. Tāpat ir jākonstatē, ka saskaņā ar Regulas Nr. 1907/2006 1. panta 2. punktu šajā regulā ir paredzēti noteikumi par vielām un preparātiem tās 3. panta izpratnē, kas attiecas uz pašu vielu, to preparātu vai izstrādājumu izgatavošanu, laišanu tirgū vai lietošanu, kā arī uz to preparātu laišanu tirgū. Saskaņā ar minētās regulas 3. panta 1. punktā ietverto definīciju viela ir kāds ķīmisks elements un tā dabiski vai ražošanas procesā iegūti savienojumi, arī tās stabilizācijai vajadzīgās piedevas, kā arī izmantotajos procesos radušies piejaukumi, kas nav šķīdinātāji – ko var atdalīt, neietekmējot vielas

stabilitāti un nemainot tās sastāvu. Vielu tādējādi definē tās būtiskās īpašības. Ņemot vērā šos noteikumus un tā kā ir vispārzināms, ka akrilamīds ir viela šīs definīcijas izpratnē, uz to pamatoti varēja tikt attiecināta Regulas Nr. 1907/2006 59. pantā paredzētā apzināšanas procedūra.

66 Otrkārt, ir jākonstatē, ka tas, ka vielai var būt starpprodukta statuss, nenozīmē, ka uz to neattiecas apzināšana par vielu, kas rada ļoti lielas bažas, saskaņā ar Regulas Nr. 1907/2006 59. pantā paredzēto procedūru. Nenoliedzami, ir tiesa, ka atbilstoši šīs regulas 2. panta 8. punkta b) apakšpunktam uz ražotnē uz vietas izolētiem starpproduktiem un transportētiem izolētiem starpproduktiem neattiecas minētās regulas VII sadaļa attiecībā uz licencēšanu, kuras sastāvdaļa ir apzināšanas procedūra. Tomēr no Regulas Nr. 1907/2006 3. panta 15. punktā paredzētās starpprodukta definīcijas izriet, ka vielas kvalificēšana par starpproduktu ir atkarīga no paredzētā tās izgatavošanas mērķa un tās izmantošanas. Kā jau ir ticis atgādināts (skat. šī sprieduma 50. punktu), atbilstoši šai definīcijai starpprodukts ir viela, ko ražo ķīmiskai pārstrādei, un pārstrādē šo vielu izmanto vai patērē, lai pārveidotu citā vielā. Ciktāl visas vielas principā var tikt izgatavotas ķīmiskai pārstrādei un pārstrādē izmantotas vai patērētas, lai pārveidotu citā vielā, un tādējādi tām var būt starpprodukta statuss, tas, ka vielai šajā gadījumā ir starpprodukta statuss, nevar atbrīvot to no Regulas Nr. 1907/2006 59. pantā paredzētās apzināšanas procedūras.

67 Šos apsvērumus apstiprina tas, ka Regulas Nr. 1907/2006 57. pantā paredzētie kritēriji vielas apzināšanai par vielu, kas rada ļoti lielas bažas, saskaņā ar Regulas Nr. 1907/2006 59. pantā paredzēto procedūru attiecas uz šīs vielas būtiskajām īpašībām. Saskaņā ar minētās regulas 57. panta a)–e) punktu viela var tikt apzināta, ja tā atbilst klasifikācijas kritērijiem kā kancerogēna, cilmes šūnām mutagēna un reproduktīvajai veselībai toksiska viela, kā arī ja tā ir noturīga, bioakumulatīva un toksiska vai ļoti noturīga un ļoti bioakumulatīva. Regulas Nr. 1907/2006 57. panta f) punktā ir atļauts apzināt vielu, kura var izraisīt nopietnu ietekmi uz cilvēku veselību vai apkārtējo vidi, izraisot tādas pašas bažas kā citas 57. panta a)–e) punktā uzskaitītās vielas. Lai arī vielu Regulas Nr. 1907/2006 izpratnē definē tās būtiskās īpašības (skat. šī sprieduma 65. punktu), šajā regulā paredzētais starpprodukta jēdziens neattiecas uz vielas īpašībām un nekādi nemaina šīs īpašības, bet gan definē starpproduktu, ņemot vērā paredzēto vielas izgatavošanas mērķi un izmantošanu.

68 Šajā ziņā attiecībā uz prasītāju argumentu, saskaņā ar kuru Regulas Nr. 1907/2006 2. panta 8. punkta b) apakšpunktā paredzētā atbrīvojuma attiecībā uz starpproduktiem pamatā tieši nav vielas izmantošanas veids, ir jānorāda, ka saskaņā ar šīs regulas 3. panta 15. punktā paredzēto starpprodukta definīciju ir jāņem vērā šīs vielas paredzētais izgatavošanas mērķis un izmantošana, lai noteiktu, vai tai ir starpprodukta statuss.

69 Ciktāl prasītājas norāda, ka atbilstoši Regulas Nr. 1907/2006 59. pantam akrilamīda apzināšanas pamatā bija jābūt Nīderlandes Karalistes atbilstoši šīs regulas XV pielikumam izstrādātajā dokumentācijā ietvertajai informācijai, saskaņā ar kuru šī viela tiekot izmantota tikai kā starpprodukts, to argumentācija tāpat ir jānoraida. Pat pieņemot, ka šajā dokumentācijā ir ietverti tikai piemēri šīs vielas izmantošanai par starpproduktu, tam nav nozīmes, apzinot akrilamīdu kā vielu, kas rada ļoti lielas bažas un kas atbilst Regulas Nr. 1907/2006 57. pantā paredzētajiem kritērijiem, jo šī informācija neattiecas uz akrilamīda būtiskajām īpašībām. Kā ir apgalvojusi *ECHA*, šai informācijai var būt nozīme vēlākajās Regulas Nr. 1907/2006 VII sadaļā paredzētās licencēšanas procedūras stadijās, proti, vielas pieteikšanas licencei procedūrā un licences konkrētiem izmantošanas veidiem piešķiršanas procedūrā. Katrā ziņā jau ir ticis konstatēts, ka nevar tikt secināts, ka visiem akrilamīda izmantošanas veidiem, uz kuriem Nīderlandes Karaliste ir norādījusi savā dokumentācijā, ir starpprodukta raksturs (skat. šī sprieduma 49.–59. punktu).

70 Turklāt attiecībā uz prasītāju argumentu, saskaņā ar kuru *ECHA* ir pārkāpusi labas pārvaldības principu, ciktāl tā neesot pamatojusi akrilamīda apzināšanu par vielu, kas rada ļoti lielas bažas, ņemot vērā apgalvoto tā izmantošanu tikai un vienīgi kā starpproduktu, ir jākonstatē, pirmkārt, ka šīs vielas izmantošana starpprodukta veidā neliedz apzināt to kā vielu, kas rada ļoti lielas bažas, un, otrkārt, ka

Nīderlandes Karalistes sagatavotajā dokumentācijā, kas bija apzināšanas procedūras pamats, bija norādīti divi akrilamīda izmantošanas veidi, kas atbilstoši šai dokumentācijai nebija izmantošana starpprodukta veidā. Līdz ar to šis arguments ir jānoraida.

71 Tādējādi pirmais pamats ir jānoraida.

Par otro pamatu, kas attiecas uz acīmredzamu kļūdu vērtējumā

72 Prasītājas norāda, ka *ECHA* ir pieļāvusi acīmredzamu kļūdu vērtējumā, ciktāl tā, apzinot akrilamīdu kā vielu, kas rada ļoti lielas bažas, esot balstījusies uz Nīderlandes Karalistes priekšlikumu, kurā neesot ietverta nekāda informācija, kas pierādītu, ka 0,1 % akrilamīda netiek izmantots kā starpprodukts. Prasītājas uzskata, ka šīs vielas izmantošana būvjavas produktos un elektroforēzes gēlu izgatavošanai, kas ir vienīgie izmantošanas veidi, uz kuriem savā dokumentācijā attiecībā uz akrilamīdu ir norādījusi Nīderlandes Karaliste kā uz piemēriem šīs vielas izmantošanai pašai par sevi, nevis kā starpproduktu, nav noteicoša. Runa esot par akrilamīda izmantošanu starpprodukta veidā. Nepastāvot informācijai par akrilamīda izmantošanu citos veidos kā vien starpprodukta veidā, apstrīdētais lēmums esot patvaļīgs.

73 Vispirms ir jānorāda, ka saskaņā ar pastāvīgo judikatūru gadījumā, kad Savienības iestādēm ir plaša novērtējuma brīvība, it īpaši attiecībā uz sarežģītu zinātnisku un tehnisku faktu izvērtēšanu, lai noteiktu veicamo pasākumu veidu un apmēru, Savienības tiesai vienīgi ir jāpārbauda, vai šīs izvērtēšanas pilnvaras nav īstenotas, acīmredzami kļūdaini vai nepareizi izmantojot pilnvaras, kā arī vai iestādes nav acīmredzami pārsniegušas to novērtējuma brīvību. Šādā kontekstā Savienības tiesa ar savu vērtējumu par zinātniskiem un tehniskiem faktiem nevar aizstāt Savienības iestāžu, kurām vienīgajām LESD ir uzticēts šis uzdevums, vērtējumu (spriedumi, 2011. gada 21. jūlijs, *Etimine*, C-15/10, Krājums, EU:C:2011:504, 60. punkts, un 2013. gada 7. marts, *Bilbaína de Alquitranes* u.c./*ECHA*, T-93/10, Krājums, EU:T:2013:106, 76. punkts).

74 Tomēr ir jāprecizē, ka Savienības iestāžu plašā novērtējuma brīvība, uz kuras izmantošanu attiecas ierobežota pārbaude tiesā, attiecas ne tikai uz pieņemamo tiesību normu raksturu un piemērojamību, bet zināmā mērā arī uz pamata faktu konstatēšanu. Tomēr šāda pārbaude tiesā, pat ja tā ir ierobežota, paredz, ka Savienības iestādēm, kas ir pieņēmušas attiecīgo tiesību aktu, ir jāspēj Savienības tiesā pierādīt, ka tiesību akts ir pieņemts, efektīvi īstenojot savu novērtējuma brīvību, kas nozīmē, ka ir ņemti vērā visi būtiskie fakti un apstākļi, kas attiecas uz situāciju, ko ir paredzēts reglamentēt ar šo tiesību aktu (spriedumi, 2010. gada 8. jūlijs, *Afton Chemical*, C-343/09, Krājums, EU:C:2010:419, 33. un 34. punkts, un *Bilbaína de Alquitranes* u.c./*ECHA*, minēts 73. punktā, EU:T:2013:106, 77. punkts).

75 Ņemot vērā šo judikatūru, prasītāju argumentācija ir jānoraida.

76 Jākonstatē, ka dokumentācijā, ko Nīderlandes Karaliste ir izstrādājusi atbilstoši Regulas Nr. 1907/2006 XV pielikumam, nenoliedzami, ir norādīts, ka līdz pat 99 % no Savienībā izmantotā akrilamīda tiek izmantots kā starpprodukts poliakrilamīdu ražošanā vairākiem izmantošanas veidiem un ka pastāv arī citi izmantošanas veidi reaģenta būvjavas produktos un poliakrilamīda gēlu izgatavošanai uz vietas veidā. Turklāt ir jānorāda, ka Dalībvalstu komitejas paskaidrojuma dokumentā, ar kuru bija pamatota akrilamīda apzināšana par vielu, kas rada ļoti lielas bažas, nav ietverta nekāda informācija par šīs vielas izmantošanu.

77 Tomēr, kā izriet no šīs prasības pirmā pamata pārbaudes, lai kādu vielu apzinātu par vielu, kas rada ļoti lielas bažas, atbilstoši Regulas Nr. 1907/2006 59. pantā paredzētajai procedūrai, ir jāņem vērā šīs vielas būtiskās īpašības. Turklāt ir jāatgādina, ka saskaņā ar šīs regulas 59. panta 2. un 3. punktu dokumentācijā, kas ir izstrādāta, lai apzinātu kādu vielu par vielu, kas rada ļoti lietas bažas, vajadzības

gadījumā var ietvert tikai atsauci uz kādu ierakstu Regulas Nr. 1272/2008 VI pielikuma 3. daļā, kas ietver bīstamo vielu harmonizētās klasifikācijas un marķējuma sarakstu un kurā tādējādi var nebūt ietverta nekāda informācija par attiecīgās vielas izmantošanu.

78 Katrā ziņā jau ir ticis konstatēts, ka nav iespējams secināt, ka visiem akrilamīda izmantošanas veidiem, uz kuriem savā dokumentācijā ir norādījusi Nīderlandes Karaliste, ir starpprodukta raksturs (skat. šī sprieduma 49.–59. punktu).

79 Tādējādi otrais pamats ir jānoraida.

Par trešo pamatu, kas attiecas uz samērīguma principa pārkāpumu

80 Prasītājas norāda, ka attieksme pret akrilamīdu nav samērīga, jo *ECHA* esot varējusi izvēlēties pasākumus un izvēle apzināt attiecīgo vielu kā vielu, kas rada ļoti lielas bažas, esot radījusi nesamērīgu apgrūtinājumu salīdzinājumā ar izvirzīto mērķi. To ieskatā apzināšanas procedūra ir izveidota, lai nodrošinātu, ka pašām bīstamākajām vielām tiek veltīta īpaša uzmanība. Uz atsevišķiem vielu veidiem, kā, piemēram, uz starpproduktiem, neattiecoties Regulas Nr. 1907/2006 VII sadaļa, jo tiem neesot tādas pašas riska pakāpes kā pārējām vielām. Neraugoties uz šo likumdevēja nodomu, *ECHA* esot izmantojusi šo procedūru, lai apzinātu vielu, kura tiekot izmantota tikai kā starpprodukts, kas neesot samērīgi. Turklāt risks, kas rodas darbiniekiem saistībā ar saskarsmi ar akrilamīdu, ņemot vērā Savienības īpašo tiesisko regulējumu attiecībā uz darba ņēmēju aizsardzību, esot izslēgts vai samazināts. Iestādēm esot bijusi iespēja izvēlēties citu pasākumu, proti, nerīkoties, kas būtu bijis atbilstošāk un samērīgāk. Katrā ziņā *ECHA* būtu varējusi paredzēt, ka akrilamīds tiek apzināts kā viela, kas rada ļoti lielas bažas, tikai tiktāl, ciktāl tas netiek izmantots kā starpprodukts, vai būtu varējusi izlemt, ka uz akrilamīda izmantošanu ir attiecināmi Regulas Nr. 1907/2006 VIII sadaļā paredzētie ierobežojumi.

81 Saskaņā ar pastāvīgo judikatūru samērīguma princips, kas ir viens no vispārīgajiem Savienības tiesību principiem, prasa, lai Savienības iestāžu tiesību akti nepārsniegtu to, kas ir atbilstošs un vajadzīgs, lai sasniegtu attiecīgajā tiesiskajā regulējumā izvirzītos mērķus, ņemot vērā, ka, ja ir iespēja izvēlēties starp vairākiem piemērotiem pasākumiem, ir jāizvēlas vismazāk apgrūtinošais un tā radītie traucējumi nedrīkst būt nesamērīgi ar sasniedzamiem mērķiem (skat. spriedumu *Etimine*, minēts 73. punktā, EU:C:2011:504, 124. punkts un tajā minētā judikatūra).

82 Attiecībā uz iepriekšējā punktā minēto nosacījumu pārbaudi tiesā *ECHA* ir jāatzīst plaša novērtējuma brīvība jomā, kurā tai ir jāizdara izvēle politiskos, ekonomiskos un sociālos jautājumos un kurā tai ir jāveic sarežģīts vērtējums. Tikai acīmredzama šajā jomā veiktā pasākuma neatbilstība mērķim, kuru likumdevējs ir paredzējis sasniegt, var ietekmēt šāda pasākuma tiesiskumu (šajā ziņā skat. spriedumu *Etimine*, minēts 73. punktā, EU:C:2011:504, 125. punkts).

83 Šajā lietā no Regulas Nr. 1907/2006 1. panta 1. punkta izriet, ka šīs regulas mērķis ir nodrošināt augstu cilvēku veselības aizsardzības un vides aizsardzības līmeni, ieskaitot alternatīvu metožu attīstību vielu bīstamības novērtēšanai, kā arī vielu brīvu apriti iekšējā tirgū, vienlaikus veicinot konkurenci un inovācijas. Ievērojot šīs regulas preambulas 16. apsvērumu, ir jākonstatē, ka likumdevējs par galveno mērķi ir noteicis pirmo no šiem trim mērķiem, proti, nodrošināt augstu cilvēku veselības aizsardzības un vides aizsardzības līmeni. Precīzāk, saistībā ar licencēšanas procedūras, kurā ietilpst šīs regulas 59. pantā minētā apzināšanas procedūra, mērķi Regulas Nr. 1907/2006 55. pantā ir paredzēts, ka tās mērķis ir nodrošināt pienācīgu iekšējā tirgus darbību, vienlaikus nodrošinot, ka pienācīgi tiek kontrolēti riski, ko rada īpaši bīstamas vielas, un šīs vielas pakāpeniski tiek aizvietotas ar piemērotām alternatīvām vielām vai tehnoloģijām, ja to darīt ir pamatoti no ekonomikas un tehnoloģiju viedokļa (spriedums *Bilbaína de Alquitranes* u.c./*ECHA*, minēts 73. punktā, EU:T:2013:106, 116. punkts).

84 Pirmām kārtām, attiecībā uz prasītāju argumentāciju, saskaņā ar kuru apstrīdētais lēmums nav piemērots Regulas Nr. 1907/2006 mērķu sasniegšanai, ir jāatgādina, ka ar apstrīdēto lēmumu akrilamīds ir apzināts kā viela, kas rada ļoti lielas bažas, atbilstoši minētās regulas 59. pantā paredzētajai procedūrai. Ja viela tiek apzināta kā tāda, kas rada loti lielas bažas, attiecīgajiem tirgus dalībniekiem rodas informēšanas pienākums (spriedums *Bilbaína de Alquitranes* u.c./*ECHA*, minēts 73. punktā, EU:T:2013:106, 117. punkts).

85 Attiecībā uz cilvēku veselības aizsardzības un vides aizsardzības mērķi vispirms ir jākonstatē, ka vielas apzināšana par vielu, kas rada ļoti lielas bažas, ir vajadzīga, lai uzlabotu sabiedrības un profesionāļu informētību par radušos risku un apdraudējumu, un ka tādēļ šāda apzināšana ir jāuzskata par šādas aizsardzības uzlabošanas līdzekli (skat. spriedumu *Bilbaína de Alquitranes* u.c./*ECHA*, minēts 73. punktā, EU:T:2013:106, 118. punkts un tajā minētā judikatūra).

86 Attiecībā it īpaši uz prasītāju argumentāciju par to, ka apstrīdētais lēmums šajā ziņā nav piemērots, jo akrilamīds tiek izmantots tikai un vienīgi kā starpprodukts, kā rezultātā tam nav piemērojama Regulas Nr. 1907/2006 VII sadaļa saskaņā ar minētās regulas 2. panta 8. punkta b) apakšpunktu, ir jānorāda, ka jau ir ticis konstatēts, ka nav iespējams secināt, ka akrilamīds tiek izmantots tikai un vienīgi kā starpprodukts (skat. šī sprieduma 49.–59. punktu). Katrā ziņā nekas neļauj secināt, ka ir izslēgta akrilamīda izmantošana citā, nevis starpprodukta veidā. Līdz ar to, ņemot vērā izvirzītos mērķus, šīs vielas apzināšana nešķiet acīmredzami neatbilstoša.

87 Tādējādi prasītāju argumentācija saistībā ar iespējamo apstrīdētā lēmuma neatbilstošo raksturu ir jānoraida.

88 Otrām kārtām, prasītājas norāda, ka ar apstrīdēto lēmumu ir pārsniegti izvirzīto mērķu sasniegšanai nepieciešamie ierobežojumi, jo iespēja nerīkoties, Regulas Nr. 1907/2006 XIII pielikumā paredzēto ierobežojumu pieņemšana vai akrilamīda apzināšana par vielu, kas rada ļoti lielas bažas, tikai tiktāl, ciktāl tas netiek izmantots kā starpprodukts, būtu mazāk ierobežojoši pasākumi. Turklāt prasītāju ieskatā darba ņēmējiem radītais risks, ņemot vērā darba ņēmēju aizsardzības noteikumus, ir izslēgts vai samazināts.

89 Pirmkārt, saistībā ar iespēju nerīkoties prasītājas apgalvo, ka šī iespēja ir vissamērīgākā un vismazāk ierobežojoša, jo akrilamīda apzināšana par vielu, kas rada ļoti lielas bažas, neesot paredzēta attiecībā uz starpproduktiem, bet ir paredzēta attiecībā uz cita veida vielām, kas rada lielākas bažas. Šī argumentācija ir jānoraida. Tā kā nevar tikt secināts, ka akrilamīds tiek izmantots tikai kā starpprodukts, un tā kā katrā ziņā nekas neļauj secināt, ka ir izslēgta akrilamīda izmantošana citā, nevis starpprodukta veidā (skat. šī sprieduma 86. punktu), nerīkošanās nav uzskatāma par tikpat atbilstošu pasākumu kā šīs vielas apzināšana par vielu, kas rada ļoti lielas bažas.

90 Otrkārt, attiecībā uz ierobežojošiem pasākumiem saistībā ar akrilamīda izmantošanu, pirmkārt, ir jānorāda, ka tikai tas vien, ka viela ir iekļauta kandidātvielu sarakstā, netraucē šai vielai drīzāk noteikt ierobežojumus, nevis licencēšanu. Kā izriet no Regulas Nr. 1907/2006 58. panta 5. punkta un 69. panta, Komisija vai dalībvalsts vienmēr var ierosināt, lai vielas izgatavošana, laišana tirgū vai lietošana tiktu kontrolēta, drīzāk izmantojot ierobežojumus, nevis licencēšanu (spriedums *Bilbaína de Alquitranes* u.c./*ECHA*, minēts 73. punktā, EU:T:2013:106, 128. punkts). Šajā lietā it īpaši no sprieduma *Polyelectrolyte Producers Group* u.c./Komisija, minēts 52. punktā (EU:T:2013:53), izriet, ka attiecībā uz akrilamīdu, sākot no 2012. gada 5. novembra, ir noteikti ierobežojumi saistībā ar tā izmantošanu būvjavas iestrādes darbos.

91 Turklāt, kā izriet no Regulas Nr. 1907/2006 XVII pielikuma, ierobežojumi, kas noteikti atbilstoši minētās regulas VIII sadaļā paredzētajai procedūrai un kas ir piemērojami attiecībā uz dažu bīstamu vielu, savienojumu un izstrādājumu izgatavošanu, laišanu tirgū un lietošanu, var variēties, sākot no īpašiem nosacījumiem vielas ražošanai vai laišanai tirgū līdz pilnīgam vielas lietošanas aizliegumam. Pat ja tiktu uzskatīts, ka ierobežojošie pasākumi būtu piemēroti arī šīs regulas mērķu īstenošanai, tie

paši par sevi nebūtu mazāk ierobežojoši pasākumi, salīdzinot ar vielas apzināšanu, kas izraisa tikai informēšanas pienākumu (spriedums *Bilbaína de Alquitranes* u.c./*ECHA*, minēts 73. punktā, EU:T:2013:106, 129. punkts).

92 Treškārt, ciktāl prasītājas uzskata, ka darba ņēmēju aizsardzības jomā pastāvošais tiesiskais regulējums ļauj izslēgt vai samazināt attiecībā uz tiem pastāvošo risku, pietiek norādīt, ka šis tiesiskais regulējums, kurā paredzēti risku pārvaldības pasākumi darba ņēmējiem, nevar būt piemērots un mazāk ierobežojošs pasākums, lai īstenotu ar Regulu Nr. 1907/2006 sasniedzamos mērķus attiecībā uz vielu, kas rada ļoti lielas bažas, apstrādi, it īpaši attiecībā uz mērķi vielas, kas rada ļoti lielas bažas, pakāpeniski aizstāt ar citām piemērotām vielām vai tehnoloģijām, ja to darīt ir pamatoti no ekonomikas un tehnoloģiju viedokļa (skat. šī sprieduma 83. punktu).

93 Ceturtkārt, prasītājas norāda, ka *ECHA* būtu varējusi paredzēt, ka akrilamīds tiek apzināts kā viela, kas rada ļoti lielas bažas, tikai tiktāl, ciktāl tas netiek izmantots kā starpprodukts. Šajā ziņā pietiek norādīt, ka likumdevējs Regulas Nr. 1907/2006 2. panta 1. punkta c) apakšpunktā un 8. panta b) punktā ir ieviesis īpašus noteikumus attiecībā uz starpproduktiem (skat. šī sprieduma 48. punktu).

94 Ņemot vērā iepriekš minēto, nevar tikt secināts, ka ar apstrīdēto lēmumu būtu pārkāpts samērīguma princips.

95 Trešais pamats tādēļ ir jānoraida.

Par ceturto pamatu, kas attiecas uz vienlīdzīgas attieksmes principa pārkāpumu

96 Prasītājas norāda, ka ar akrilamīda apzināšanu par vielu, kas rada ļoti lielas bažas, tiek pārkāpts vienlīdzīgas attieksmes princips, jo attiecībā uz citām vielām tādā pašā situācijā šāda apzināšana neesot tikusi veikta. To ieskatā akrilamīds ir ticis klasificēts kā viena no 2. kategorijas kancerogēnām un mutagēnām vielām un 3. kategorijas reproduktīvajai sistēmai toksiskām vielām kopā ar ievērojamu skaitu citu vielu, kurām esot tādas pašas īpašības vai vēl izteiktākas īpašības. Neesot ticis norādīts nekāds pamatojums attiecībā uz iemesliem, kuru dēļ ir ticis izvēlēts akrilamīds, nevis citas vielas, kurām ir tādas pašas īpašības, lai arī ir vispārzināms, ka vismaz uz 99 % no akrilamīda izmantošanas veidiem neattiecas apzināšanas procedūra.

97 Jānorāda, ka ar Regulu Nr. 1907/2006 likumdevējs ir izveidojis tādu sistēmu ķimikāliju reģistrēšanai, vērtēšanai, licencēšanai un ierobežošanai, kuras mērķis saskaņā ar minētās regulas preambulas 1. apsvērumu tostarp ir nodrošināt augstu cilvēku veselības aizsardzības un vides aizsardzības līmeni, kā arī vielu brīvu apriti iekšējā tirgū, vienlaikus veicinot konkurenci un inovācijas. Konkrēti Regulas Nr. 1907/2006 VII sadaļā ir paredzēta licencēšanas procedūra. Šīs procedūras mērķis saskaņā ar minētās regulas 55. pantu ir nodrošināt labu iekšējā tirgus darbību, reizē nodrošinot, ka pienācīgi tiek kontrolēts risks, ko rada vielas, kas rada ļoti lielas bažas, un šīs vielas pakāpeniski tiek aizvietotas ar piemērotām alternatīvām vielām vai tehnoloģijām, ja to darīt ir pamatoti no ekonomikas un tehnoloģiju viedokļa (spriedums *Bilbaína de Alquitranes* u.c./*ECHA*, minēts 73. punktā, EU:T:2013:106, 69. punkts).

98 Licencēšanas procedūra ir piemērojama visām vielām, kas atbilst Regulas Nr. 1907/2006 57. pantā norādītajiem kritērijiem. Pirmajā licencēšanas procedūras posmā tiek apzinātas minētajā pantā paredzētās vielas, un šim nolūkam Regulas Nr. 1907/2006 59. pantā ir paredzēta vairāku posmu procedūra. Saskaņā ar minētās regulas preambulas 77. apsvērumu, ņemot vērā efektivitātes un praktiskuma apsvērumus gan attiecībā uz fiziskām un juridiskām personām, kurām jāsagatavo pieteikuma dokumenti un jāveic atbilstīgi riska pārvaldības pasākumi, gan attiecībā uz iestādēm, kurām jāapstrādā licencēšanas pieteikumi, vienlaikus būtu jāatļauj licencēt ierobežotu skaitu vielu. Attiecībā uz šo vielu izvēli Regulas Nr. 1907/2006 59. panta 2. un 3. punktā ir paredzēts, ka Komisijai vai attiecīgajai dalībvalstij ir jāizvērtē, vai tās atbilst minētās regulas 57. pantā norādītajiem kritērijiem.

Tādējādi likumdevējs Komisijai un dalībvalstīm ir atstājis plašu rīcības brīvību, kas ļauj pakāpeniski īstenot noteikumus saistībā ar Regulas Nr. 1907/2006 VII sadaļā paredzētajām vielām, kas rada ļoti lielas bažas (spriedums *Bilbaína de Alquitranes* u.c./*ECHA*, minēts 73. punktā, EU:T:2013:106, 70. punkts).

99 Ņemot vērā iepriekš minēto, apzināšanas procedūra tādējādi *ECHA* nesniedz nekādas pilnvaras attiecībā uz apzināmās vielas izvēli, ciktāl šī prerogatīva atbilstoši Regulas Nr. 1907/2006 59. pantam ir tikai Komisijas un dalībvalstu ziņā (rīkojums, 2014. gada 22. maijs, *Bilbaína de Alquitranes* u.c./*ECHA*, C-287/13 P, EU:C:2014:599, 51. punkts, un spriedums *Bilbaína de Alquitranes* u.c./*ECHA*, minēts 73. punktā, EU:T:2013:106, 71. punkts).

100 Šajā gadījumā Regulas Nr. 1907/2006 59. pantā paredzētā apzināšanas procedūra, ciktāl tā attiecas uz apzināmās vielas izvēli, ir tikusi ievērota. No lietas materiāliem izriet, ka Nīderlandes Karaliste izvēlējās akrilamīdu, jo tā uzskatīja, ka šī viela atbilst minētās regulas 57. pantā norādītajiem kritērijiem. Turklāt, tā kā netika iesniegta dalībvalsts izstrādāta dokumentācija saistībā ar vielu, kurai arī ir kancerogēnas, mutagēnas un toksiskas īpašības, vai Komisijas lūgums *ECHA* izstrādāt šādu dokumentāciju, *ECHA* nevarēja veikt šīs vielas apzināšanu atbilstoši Regulas Nr. 1907/2006 59. pantā norādītajai procedūrai, nepārsniedzot savas pilnvaras. No tā izriet, ka, apzinot akrilamīdu, nevis vielas, kuras, iespējams, ir salīdzināmas kā vielas, kas rada ļoti lielas bažas, *ECHA* nav pārkāpusi vienlīdzīgas attieksmes principu (šajā ziņā skat. spriedumu *Bilbaína de Alquitranes* u.c./*ECHA*, minēts 73. punktā, EU:T:2013:106, 72. punkts).

101 Visbeidzot, attiecībā uz argumentāciju, saskaņā ar kuru nav ticis norādīts nekāds pamatojums attiecībā uz iemesliem, kuru dēļ tika izvēlēts akrilamīds, nevis citas vielas, kurām ir tādas pašas īpašības, lai arī ir vispārzināms, ka vismaz uz 99 % no tā izmantošanas veidiem neattiecas apzināšanas procedūra, ir jākonstatē, ka no apstrīdētā lēmuma izriet, ka Nīderlandes Karaliste ir iesniegusi priekšlikumu apzināt akrilamīdu kā vielu, kas rada ļoti lielas bažas, pamatojoties uz tā kancerogēnajām un mutagēnajām īpašībām. Tā kā atbilstoši Regulas Nr. 1907/2006 59. panta 3. punktam ikviena dalībvalsts var sagatavot dokumentāciju saskaņā ar šīs regulas XV pielikumu par vielām, kas pēc dalībvalsts atzinuma atbilst minētās regulas 57. pantā paredzētajiem kritērijiem, nekāds cits pamatojums nebija nepieciešams.

102 Ņemot vērā iepriekš minēto un ievērojot, ka Regulas Nr. 1907/2006 59. pantā norādītās procedūras tiesiskumu prasītājas nav apstrīdējušas un ka *ECHA* ir ievērojusi šo procedūru, ceturtais pamats ir jānoraida.

103 Līdz ar to prasība ir jānoraida kā nepamatota.

Par tiesāšanās izdevumiem

104 Savā spriedumā par apelācijas sūdzību Tiesa lēmuma par tiesāšanās izdevumiem pieņemšanu ir atlikusi. Tādēļ Vispārējai tiesai šajā spriedumā saskaņā ar Vispārējās tiesas Reglamenta 219. pantu ir jālemj par visiem tiesāšanās izdevumiem, kas saistīti ar dažādajām tiesvedībām.

105 Atbilstoši Reglamenta 134. panta 1. punktam lietas dalībniekam, kuram spriedums ir nelabvēlīgs, piespriež atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, ja to ir prasījis lietas dalībnieks, kuram spriedums ir labvēlīgs. Saskaņā ar šī reglamenta 138. panta 1. punktu dalībvalstis un iestādes, kas iestājušās lietā, sedz savus tiesāšanās izdevumus pašas.

106 Tā kā prasītājām spriedums ir nelabvēlīgs, tām ir jāpiespriež segt savus tiesāšanās izdevumus un atlīdzināt *ECHA* tiesāšanās izdevumus atbilstoši tās prasījumiem. Nīderlandes Karaliste un Eiropas Komisija sedz savus tiesāšanās izdevumus pašas.

Ar šādu pamatojumu

VISPĀRĒJĀ TIESA (piektā palāta paplašinātā sastāvā)

nospriež:

1) prasību noraidīt;

2) *Polyelectrolyte Producers Group GEIE (PPG)* un *SNF SAS* sedz savus, kā arī atlīdzina Eiropas Ķimikāliju aģentūras (*ECHA*) tiesāšanās izdevumus;

3) Nīderlandes Karaliste un Eiropas Komisija sedz savus tiesāšanās izdevumus pašas.

Dittrich Dehousse Schwarcz

Tomljenović Collins

Pasludināts atklātā tiesas sēdē Luksemburgā 2015. gada 25. septembrī.

[Paraksti]